

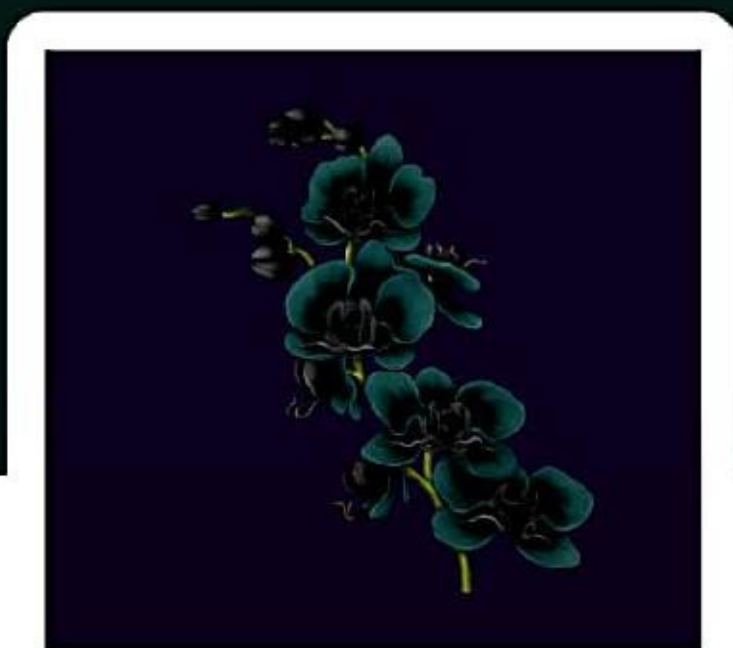
Download from: aghalibrary

له ياده وتلي

سار نپوي سنتونه

ژباړن:

لقمان حكيم حكمت

د ژباړن سرريزه

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَبَعْدُ:

د نبي کریم صلی الله علیه وسلم له سنتو سره مینه او محبت او په ژوند کې پر نبوي سنتو باندې عمل درامد د نبي کریم صلی الله علیه وسلم سره د پوره مینې لرلو نښه او ستره علامه ده، له دې کبله بدعتونه په دېن کې د غلیظ حرمت حکم لري په دې تړاو عمر بن عبدالعزیز رحمه الله فرمایي: [إِذَا رَأَيْتَ قَوْمًا يَتَنَاجُونَ فِي دِينِهِمْ بِشَيْءٍ دُونَ الْعَامَّةِ فَاعْلَمْ أَنَّهُمْ عَلَى تَأْسِيسِ ضَلَالَةٍ]

ژباړه: کله چې داسې قوم او خلک ووينې چې په ديني چارو کې له عوامو پرته خپل منع کې گنگوسی کوي نو وپوهېږه چې د کومې بې لارۍ تاسيس کې بوخت دي.

او امام شافعي رحمه الله وايي: [إِذَا وَجَدْتُمْ سُنَّةَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاتَّبِعُوهَا وَلَا تَلْتَفِتُوا إِلَى قَوْلِ أَحَدٍ] [حلية

الأولياء: ۹ / ۱۰۷]

ژباړه: چې کله هم د نبي صلی الله علیه وسلم سنت ووينئ نو ويی منئ او په ضد کې يې د هېڅ چا خبرې ته مه گورئ. او امام ابن عثيمين رحمه الله وايي: د سنتو پر ژوندي کولو انسان ته دوه ځل اجر ورکړل کيږي، يو ثواب يې په سنت باندې د عمل کولو او بل يې د سنت پر راژوندي کولو باندې. [شرح رياض الصالحين: ۳ / ۵۲۸].

له دې کبله پر نبوي سنتو ځانگړی خیال کول د ښه مسلمان شپوه ده، ترڅو په سنتو باندې د عمل درامد له مخې د بدعتونو مخه ږپ شي څومره چې بدعتونه ساه اخلي او ژوندي کيږي هومره ورسره نبوي سنت مړه کيږي. **مبرة التواصل الخيرية** د (سنن منسية) په نوم پنځوس نبوي ارشادات چې واقعا له خلکو هېر و په جالب انداز ټولنې ته وړاندې کړي دي چې ستاسو د ښه مستقبل په خاطر مې پښتو ته وژباړل.

پر نبوي سنتونو خلک اگاه کول هغه فرض دي چې د گستاخان رسول په خولو کې خاورې ايرې ډپ کوي، که څه هم د لومړي ځل لپاره قريشو د نبي کریم صلی الله عليه وسلم پر ضد د بې ادبۍ ناوره پروپېگنډه تونده کړه خو ولي حقيقت کله پتيري؟! د دې پرې ځای چې خلک ترې زړه توري کړي لا خلک له ايماني بهير او روښانه مبین شريعت سره غاړه غړۍ شول، د نبوي سنتونو د راژوندي کولو له دې چوپړ سره به بلا شمېر خلک اگاه شي او هغه گوستاخانه منتن خوځښت سره به کرکه او نفرت ولري چې محسن انسانيت ته په سپکه ورگوري.

دا چې نبوي سنت د انسان په زندگۍ کې د خير او برکت بې ساری اغيز لري د ځينو مخلصو ملگرو د تکراري اصرار له مخه مې ورته پنځوس نور هغه ډول سنت انضمام کړل چې هم يې مثبت بې چروته دی او هم د خلکو له ياده وتلي دي.

الله پاک دې دا عمل خالص د هغه د رضا لپاره وگرځوي او رب کریم دې په دې کتاب د ډېرو اسلامي داعیانو پام د نبوي سنتو راژوندي کولو ته واړوي.

د نبوي سنت پېژندگلو:

د لغت له نگاه نه د سنت پېژندگلو:

سنت عربي کړه ده او د لارې او سیرت - حسن وي او که قبیح - په معنا راځي.

د اصطلاح له نگاه نه د سنت پېژندگلو:

د عقیدې په اعتبار سنت د نبی کریم صلی الله علیه وسلم او د هغه د صحابه کرامو هغه علمي، اعتقادي، قولي او عملي هدایت ته ویل کیږي چې متابعت یې واجب او ورته

غاره کېښودونکي يې محمود دي، او مخالفين پرې مذموم گڼلی شي دي. (مباحث في عقيدة أهل السنة: (۱۳) د دکتور ناصر العقل ليکنه).

محدثين بيا سنت نبی کریم صلی الله عليه وسلم ته منسوب قول، فعل او تقرير او خَلْقِي او خُلْقِي صفت ته وايي.

که څه هم سنت په اصطلاح کې بېلابېلې معناگانې لري خو نچور يې ايکې يواځې همدا کېدای شي چې له الزام پرته پرې شارع - الله پاک او دهغه رسول - امر کړی وي، چې کونکي يې ماجور او تارک ته يې عقاب نه متوجه کيږي.

په نبوي سنتو باندې په عمل کې د سلفو صالحينو بېلگې او

نمونې:

لومړۍ بېلگه : امام مسلم رحمه الله په خپل صحيح کې روايت کوي: [حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نُمَيْرٍ، حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ يَعْنِي سُلَيْمَانَ بْنَ حَيَّانَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الثُّعْمَانَ بْنِ سَالِمٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أُوَيْسٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي عَنبَسَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ، فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ بِحَدِيثٍ يَتَسَاءَرُ إِلَيْهِ، قَالَ: سَمِعْتُ أُمَّ حَبِيبَةَ، تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رُكْعَةً فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ» قَالَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ: فَمَا تَرَكَتُهُنَّ مُنْذُ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ عَمْرُو بْنُ أُوَيْسٍ: «فَمَا تَرَكَتُهُنَّ مُنْذُ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ أُمِّ حَبِيبَةَ»، وَقَالَ الثُّعْمَانُ بْنُ سَالِمٍ: «مَا تَرَكَتُهُنَّ مُنْذُ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ عَنبَسَةَ» وَقَالَ أُوَيْسٍ] (صحيح مسلم: ٧٢٨).

ژباړه: د ام حبيبي د نبي كريم صلى الله عليه وسلم له بي بي خخه روايت دى هغه وايي: ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه اوريدلي دي ويل يې: داسې هېڅ مسلمان نشته چې د الله د رضا په خاطر د ورځې دولس ركعته نفل لمونځ وكړي او فرض نه وي مگر دا چې الله به ورله په جنت كې كور جوړ كړي، او يا په جنت كې به ورله كور جوړ كړى شي.

ام حبيبه رضي الله عنها وايي چې كله مې دا له رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه اوريدلي دي ما دولس ركعته نفل لمونځ نه دى پرېښى.

عنبسه وايي: ما چې كله هم له ام حبيبي رضي الله عنها خخه ياد حديث اورېدلى دى ما د شپي او ورځې دولس ركعته نفل لمونځ نه دى پرېښى.

عمرو بن اوس وايي چې کله مې هم دا حديث له عنبسه
څخه اورېدلی دی له ما څخه دولس رکعتونه نفل لمونځ
نه دی فوت شوی.

نعمان بن سالم وايي: ما چې له عمرو بن اوس څخه
مذکور حديث اورېدلی دی له ما څخه دولس رکعتونه
لمونځ نه دی فوت شوی.

دوهمه بېلگه : له فاطمې رضي الله عنها نه روايت دی
چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يې د خدمتگار د
نه شتون گيله وکړه، دا چې هغه خپله په کور کې نه و نو
عائشې رضي الله عنه و خبرو چې فاطمه رضي الله عنها
راغلې وه او د کورني خدمتونو له ستړياو يې شکايت
درلود، فاطمه رضي الله عنها فرمايي: [فَجَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْنَا وَقَدْ أَخَذْنَا مَصَاجِعَنَا، فَذَهَبْتُ

لِأَقْوَمٍ، فَقَالَ: «عَلَى مَكَانِكُمْ». فَقَعَدَ بَيْنَنَا حَتَّى وَجَدْتُ
 بَرْدَ قَدَمَيْهِ عَلَى صَدْرِي، وَقَالَ: «أَلَا أَعْلِمُكُمْمَا خَيْرًا مِمَّا
 سَأَلْتُمَانِي، إِذَا أَخَذْتُمَا مَضَاجِعَكُمْمَا تُكَبِّرَا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ،
 وَتُسَبِّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتَحْمَدَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَهُوَ خَيْرٌ
 لَّكُمْمَا مِنْ خَادِمٍ» [صحيح مسلم: (۷۲۸)].

ژباړه: نبي صلی الله عليه وسلم مونږ ته په داسې حالت
 کې راغی چې مونږ په بسترو کې پراته و، ما وغوښتل چې
 ورته وپاخېرم نو راته یې وویل: مه پاخېږئ، هغه زمونږ
 ترمنځ کښېناست، تر دې چې د خپو یخوالی یې ما پر
 خپله سینه کې محسوس کړ، بیا یې وویل: ایا تاسو دواړو
 ته له هغه څه پرته بل ډېر گټور شی نه درښایم چې تاسو
 یې غوښتنه کړې ده؟ کله چې دواړه خپلو بسترو -
 خوبځای - ته راشئ نو څلور دېرشت ځله الله اکبر

ووايئ، درې دپرشت ځله سبحان الله ووايئ او درې دپرشت ځله الحمدلله ووايئ نو ستاسو لپاره دا له خدمتگار څخه ډېر بهتر دي.

علي رضي الله عنه وايي : ما چې کله دا له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي ان چې د صفيين په شپه مې هم نه دي پرېښي.

دريمه بېلگه : عبدالله بن عمر رضي الله عنه چې به کله هم د جنازې لمونځ وکړ نو په دې گمان چې سنت طريقه کار به وي نو له جنازې پسې به وروسته تر مقبرې نه تلو، خو چې څنگه يې له ابوهريره رضي الله عنه څخه نبوي سنت واورېدل چې له مړي سره تر مقبرې تللو کې يو قيراط مثوبت دی نو د مزید تحقيق په خاطر يې خباب رضي الله عنه عائشې رضي الله عنها ته واستو چې ايا د

ابوهريره رضي الله روايت سم او که ناسم دی؟ خپله په مسجد کې کېناست او د مسجد گیتکې یې په لاسونو کې اړولې راپړولې، هغه و چې استازی یې راستون شو چې ابوهريره رضي الله عنه په خپل روايت کې سم دم دی، کوم کاني گیتکې چې د ابن عمر رضي الله عنه په لاس کې وې ځمکې ته یې په زور خطا کړې او ويويل: خومره ډېر قيراطونه مو له لاسه وتلي دي!!

نو داسې نور بلا نمونې چې سلفو صالحينو څخه نبوي سنتونو ته د ژمنتيا او په اسلامي دين ثبات قدمي مونږ ته روايت کوي، تر دې چې نبوي سنتونو ته په معمولي ټکر یې له مخالف سره خبرې اترې پرېښي دي که څه هم پلار او ځوی به ولې نه و.

ابن القيم رحمه الله له ابن عطاء رحمه الله خخه نقلوي چې که څوک د نبوي سنتونو ادبونو ته ژمن وي نو د معرفت په نور به يې الله زړه روښانه کړي، د نبی کریم صلی الله عليه وسلم د اوامرو په تمثيل، په افعالو کې ورپسې اقتدا او اخلاقو ته يې عملي بڼه ورکولو کې چې کوم مقام او شرف الله اېښی دی په بل څه کې نشته. (مدارج السالکين: ۲ / ۶۴۴)

نبوي سنتو ته د ژمنتيا گټې او فايدي:

نبوي سنتونو ته عملي بڼه ورکول او په دوران حیات کې يې د توان په اندازه پلي کول ډېرې گټې او فايدي لري، چې له جملې څخه يې ځينې دا دي:

لومړۍ گټه: د الله پاک د مينې او محبت په مقام مشرف کېدل، ځکه په نوافلو لمونځونو او صدقاتو او د احسان په گردو کارونو باندې انسان د الله مينه او محبت گټلې شي.

امام ابن القيم رحمه الله په دې باب کې غريب او عجيب اسلوب لري، هغه وايي:

الله درسره تر هغه مينه او محبت نه لري ترڅو يې د رسول ظاهراً او باطناً پېروکار نه شي، هم رسول په خبرو کې تصديق کړي، او هم يې امر تمثيل کړي، دعوت يې ومنې، په مينه او خوشحالي يې پر ځان غوره او حقدار وبولي... که دريکې دا شته نه شي نو هلته ستون شه چې له کومه راغلی يې، له پلوشو بې برخې يې پلټنه يې وکړه. (مدارج السالکين: ۳ / ۳۷)

دوهمه گټه : د الله د معيت په مقام فايز کېدل، د تل لپاره به ورته الله پاک د خير د کارونو توفيق ورکوي او بدني غړي به يې هغو کارونو ته توندي کوي چې الله پاک راضي کوي.

دريمه گټه : انسان ورباندې د مستجاب الدعوه تر مقام رسېږي.

خلورمه گټه : نبوي سنتونو ته ژمنتيا په فرائضو کې د هغه خلل جبيړه واقع کېږي چې له انسان څخه تکاسلاً په فرائضو کې وقوع ولري.

پنځمه گټه : نبوي سنت پلي کول د انسان زړه ته د سعادت ژوند وربښي، زړه به يې د تل لپاره د الله د شعارو په تعظيم ډک وي، د رب پروردگار پېروکاري به ورته خوند او مزه ورکوي.

شپږمه گټه : نبوي سنتو ته په ژمنتيا سره انسان له ديني بدعتونو څخه خوندي پاتې کيږي.
او له شک پرته څوک چې د سنت په عملي بڼه کې تکاسل کوي نو فرائضو کې په عدم ادا به محکوم شي.

بايد څه وکړو؟

امام نووي رحمه الله وايي: که په فضائل اعمالو کې هر چا ته نبوي معلومات ورسېږي بايد ده چې عملي بڼه ورکړي که څه هم په ژوند کې يو ځل وي، ترڅو په دې سره د نبوي سنت له پلې کونکو څخه وشمېرل شي، په مطلقه توګه پرېښودل خو ورسره بيخي نه ښاييږي. (الاذکار: ۱/۱۶)

په نبوي سنتو پورې د ملنډو وهلو پايلې:

د نبی کریم صلی الله عليه وسلم ابرو الله پاک خپله خوندي کړې ده، تحفظ يې هغه په خپله کوي، که نبوي سنتو ته په استهزاء چا ته عاجل عقوبت نه ورکوي الله به ورپکې خپل حکمتونه لري خو د نبوي سنتو په خدمت

کې بلا ډېرو کتابونو هغه واقعات هم ذکر کړي دي چې
الله پاک يې مستهزئين په عاجل عقوبت نيولي دي، غواړم
چې دلته يې ځينې بېلگې په دې خاطر ذکر کړم چې په
ياد جرم کې اخته خلک ترې په توبه او استغفار سره د
الله په لور راوکوچيږي:

لومړۍ پېښه:

نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايي: [إِذَا تَوَضَّأَ
أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أَنْفِهِ، ثُمَّ لِيَنْشُرْ، وَمِنْ اسْتَجْمَرَ
فَلْيُوتِرْ، وَإِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِلْ يَدَهُ قَبْلَ
أَنْ يُدْخِلَهَا فِي وَضُوئِهِ، فَإِنْ أَحَدَكُمْ لَأَيُّدِي أَيْنَ بَاتَتْ
يَدُهُ] (صحيح البخاري: ۱۶۲)

ژباړه: په تاسو کې چې کله څوک اودس کوي نو پوزې ته دې اوبه واچوي او بيا دې سون کړي، او که په کانو استنجا کوي نو په طاق کانو دې اودس وچ وکړي، او که تاسو کې څوک له خوب څخه راپورته شي نو مخکې له دې چې لاس د اودس په اوبو کې ننباسي بايد درې ځل دې ووينځي، ځکه تاسو کې هېڅ چا ته معلومات نشته چې لاس يې شپه چرته تېره کړې ده؟

امام نووي رحمه الله په بستان العارفين کې وايي:

يو ديني مبتدع دا روايت واورېد نو استهزاء يې وويل: ما ته پته ده چې لاس مې شپه چرته تېره کړې ده، په بستره کې يې تېره کړې ده، نو له خوب څخه د سهار په مهال په داسې حالت کې راپورته شو چې لاس يې په مقعد کې ننوتی و. (بستان العارفين: (۵۰)، چاپ: دار الريان للتراث).

دوهمه پېښه : امام نووي رحمه الله په نفس کتاب او صفحه کې بله واقعه ذکر کړې ده چې زکريا بن يحيى الساجي رحمه الله وايي: مونږ د بصرې په کوڅو کې د يو محدث کور ته د زدکړې لپاره روان و نوزه منزل کې توند شوم، د استهزاء په بڼه يو ټوکمار وويل: د ملائکانو له وزرو مو خپې پورته کړې هسې نه ورله يې ماتې کړې، نو ځای پر ځای يې خپې بې حرکتې شوې او راوغورځېد. (المجالسة وجواهر العلم: (۵ / ۲۹۴)، د احمد بن مروان المالکي ليکنه. الرحلة في طلب الحديث: (۸۵)، د ابوبکر الخطيب البغدادي ليکنه. مجموع رسائل ابن رجب الحنبلي: (۲ / ۲۴۵۸) تحقيق: ابومصعب طلعت الحلواني)

دریمه پېنبه : یو بل معتزلي چې همدا مذکور حدیث یې واورېد، نو په پڼو کې یې میخونه ټکل وهل چې غواړم ملاتک په خپلو وزرو کې ټپیان او له خپو یې لاندې کړم، نو په خپو کې یې چینجی وشول. (المجالسة وجواهر العلم: (۵ / ۲۹۴)، د احمد بن مروان المالکي لیکنه)

څلورمه پېنبه : امام نووي رحمه الله مزید ذکر کوي چې د شام بصرا په ښار کې په شپږ سوه پنځه شپېتم هجري کال کې یو سړی چې له اهل خیر سره یې رویه بیخي ناکاره وه، یوه ورځ یې ځوی د عالم له مجلس څخه راروان و او مسواک یې په لاس کې و، پلار یې ورته کړه: ایا تا ته دې استاذ مسواک درکړ؟ مسواک ترې پلار واخست او د استحقار په خاطر یې د ځوی په مقعد کې ومنډه، وخت لا تېر نه و چې د سړي ځوی وشو شکل یې

د سپي او ماهي ته يې ورته والی درلود، نو سړی راپورته شو او ځوی يې مړ کړ او دوه درې ورځې وروسته خپله هم مړ شو. (فيض القدير شرح جامع الصغير: (۱ / ۲۷۸)، لومړی چاپ، المكتبة التجارية اللکبری مصر، ۱۳۵۶هـ)

پنځمه پېښه: ابن خلکان ذکر کوي چې په (۶۶۵) هجري کال کې د دمشق په بصرا ښار د (ديره ابي سلامه) په نوم کلي کې يو سړي د مسواک اړوند د فضيلت حديث واورېد، نو ويويل: زه مسواک د خولې لپاره نه بلکې د مقعد لپاره يې استعمالوم ترڅو پاک شم، نو مسواک يې په کې د استهزاء او استحقار په خاطر کېښود، نو پر دغه شپه درد ونيو او تر نهو مياشتو يې درد دوام ولرو چې له خيټې او مخرج څخه يې د دردونو شکايت کو، خيټه يې لکه د حاملې ښځې په څېر وپرسېده، په نهمه مياشت يې

داسې حيوان وږو چې سر يې د ماهي او څلور دارې يې لرلې، څلور يې گوتې او د يوې لويشت په اندازه اوږده لکۍ يې درلوده، څلور يې گوتې او د هوسۍ په څېر کوناتي يې لرل، نو لور يې پر حيوان گوزارونه وکړل او پر سر يې تپي او بيا مړ شو، درې يا دوه ورځې سرې ژوندۍ او بيا مړ شو، سرې به ويل: دغه حيوان راله خيټه او کولمې وشکولې (شذرات الذهب في أخبار من ذهب: (۷ / ۵۵۱). تحقيق محمود الأرناؤوط: لومړۍ چاپ: ۱۴۰۶هـ، دار ابن کثير، دمشق، بيروت).

دا او دېته ورته نور ډېر حکايات او واقعيتونه چې د نبوي حديث خادمانو په خپلو کتابونو کې په خپلو سندونو له امامانو څخه نقل کړي دي، عظيم درس ورکوي چې نبوي سنت د الله په وړاندې بې سارې مکانت او مقام لري،

دلته مو له دې واقعيتونو له ذکر څخه موخه هم دا وه چې نبوي ادا ب او سنت بايد په تحقير او استهزاء سره استقبال نه شي، که يو څوک يې له عملي بڼې څخه ناتوانه وي نو خپل عجز دې الله ته وسيله کړي چې پرې ويې نه نيسي، نه دا چې د نبوي سنتو له اورېدو سره د مبتدعينو او يا نور کافرانو مستهزيښو په څېر هغه څه وکړي چې هم يې دنيا ړنگوي او هم يې اخرت بدرنگوي.

لقمان حکيم حکمت

Hekmat0344@gmail.com

۲۰۱۷/۱۰/۱۱

پښى ابله گرځېدل:

۱ - : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا أَنْ نَحْتَفِيَ أحيانًا) [سنن ابى داود: ۴۱۶۰]

ژباړه: له عبداللہ بن بريدہ رضي الله عنه نه روايت دى چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم به مونږ ته کله ناکله امر کوو چې پښى ابله شو.

په درې ګوتو خوراک کول:

۲ - : عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ بِثَلَاثِ أَصَابِعَ، وَيَلْعَقُ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يَمْسَحَهَا) [صحيح مسلم: ۲۰۳۲]

ژباړه: له کعب بن مالک رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلی الله عليه وسلم به په دريو ګوتو خوراک کو

او گوتې به يې له پاکولو نه مخکې په ژبه خټلې.

له خوب نه وروسته په سترگو لاس رابنکل:

۳ - : عَنْ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَلَسَ يَمْسَحُ النَّوْمَ عَنْ وَجْهِهِ بِيَدِهِ [صحيح البخاري: ۱۸۳]

ژباړه: د نبي کریم صلی الله علیه وسلم له بي بي ميمونې رضي الله عنها نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له خوبه راپورته شو، کښېناست او بيا يې په لاس باندې له خپل مخ نه خوب مسح کو.

دتوبې لمونځ کول:

۴ - : عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: [مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا، فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ،

إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ) [سنن ابى داود: ۱۵۲۱، صحيح الجامع: ۵۷۳۸]

ژباړه: له ابوبکر رضي الله عنه نه روایت دی چې ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اورېدلي دي ويل يې : هېڅ يو بنده گناه نه کوي او بيا بنايسته اودس وکړي بيا پورته شي او دوه رکعت له لمونځ وکړي او له الله څخه بخشش وغواړي مگر الله به ورته بخښنه وکړي.

له مجلس او لمونځ نه وروسته دعا

۵ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَغَطُهُ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ] [جامع الترمذي: ۳۴۳۳]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول

الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: خوک چې په کوم مجلس کې کېږي او د گناه خبرې يې پکې ډېرې شي او له مجلس څخه د پاڅېدو نه مخکې دا ووايي: سبحانک اللهم... اى الله تالره پاکې ده او ثنا هم تالره ده، زه د دې گواهي کوم چې له تالره بل برحق معبود نشته، زه له تالره نه بخشش غواړم او تالره ته توبه اوباسم، مگر د مجلس ټوله گناه به ورته وېښل شي.

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا جَلَسَ مَجْلِسًا أَوْ صَلَّى تَكَلَّمَ بِكَلِمَاتٍ، فَسَأَلَتْهُ عَائِشَةُ عَنِ الْكَلِمَاتِ، فَقَالَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ ([سنن النسائي: ۱۳۴۴])

ژباړه: له عايشې رضي الله عنها نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم چې به كله په مجلس کې کېناست او يا به يې لمونځ وکړ نو څه کلمات به يې ويل، نو عايشې رضي الله عنها ترې ددغې کلماتو پوښتنه وکړه، هغه ورته وويل: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ...)

د شپې له مخې د لوبنو او کالو سر پټول

۶ - : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: (عَطُّوا الْإِنَاءَ، وَأَوْكُوا السِّقَاءَ، فَإِنَّ فِي السَّنَةِ لَيْلَةً يَنْزِلُ فِيهَا وَبَاءٌ، لَا يَمُرُّ بِإِنَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ غِطَاءٌ، أَوْ سِقَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ وَكَاءٌ، إِلَّا نَزَلَ فِيهِ مِنْ ذَلِكَ الْوَبَاءُ) [صحيح مسلم: ۲۰۱۴]

ژباړه: له جابر رضي الله عنه نه روایت دی چې ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اورېدلي دي ويل يې: د شپې له مخې د لوبنو سرونه پټ کړئ او مشکيزې مو وتړئ، په کال کې يوه شپه ده چې مرضونه پکې رابنکته کېږي، په هېڅ لوبني نه تيرېږي چې سر يې خلاص وي مگر له دغې وباخه ورته يو څه وربنکته شي.

د مسواک استعمال

۷ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي أَوْ عَلَى النَّاسِ
لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ) [صحيح البخاري: ۸۸۷]
ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول
الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: که مې په امت باندې
سختي نه راتله يا په خلکو سخته نه وه نو امر به مې ورته
کړی و چې له هر لمونځ سره مسواک استعمال کړي.

له ننوتو مخکې درې ګله اجازه غوښتل:

۸ - : عَنْ أَبِي مُوسَى أَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (الِاسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ،
وَالِإِلَّا فَارْجِعْ) [جامع الترمذي: ۲۶۹۰]

ژباړه: له ابوموسی اشعري رضي الله عنه نه روايت دی چې
رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: اجازه درې ځل ده
شي، که اجازت شي - نو ننوځه - ورنه بېرته ستون شه.

کورته د ننوتو او وتلو په مهال دوه رکعتونه لمونځ کول:

۹ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا خَرَجْتَ مِنْ مَنْزِلِكَ فَصَلِّ رُكْعَتَيْنِ تَمْنَعَانِكَ مِنْ مَخْرَجِ السُّوءِ، وَإِذَا دَخَلْتَ إِلَى مَنْزِلِكَ فَصَلِّ رُكْعَتَيْنِ تَمْنَعَانِكَ مِنْ مَدْخَلِ السُّوءِ) [سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۱۳۲۳، أخبار الصلاة د عبدالغني المقدسي ليكنه: ۱۶، ۲۵، مسند البزار: ۸۵۶۷].

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: كله چې له كور څخه وځي نو دوه ركعته وكړه تا به له ناكاره وتنځاي څخه وساتي، او چې كله كور ته ننوځي نو دوه ركعته وكړه تا به له ناكاره مدخل - ننوتون ځاي - څخه وساتي.

له مؤذن سره د اذان كلمات ويل:

۱۰ - : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النَّدَاءَ: اللَّهُمَّ

رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ
وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ
شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ ([صحيح البخاري: ۶۱۴، ۴۷۱۹]

ژباړه: له جابر بن عبدالله رضي الله عنهما نه روايت دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: څوك چې اذان واوري او بيا ووايي: اى الله د دې پوره دعوتنامې او د دائمي لمونځ ربه! محمد صلى الله عليه وسلم ته لوړه مرتبه او غيرمنتهې لوړ منزلت وركړه، او د شفاعت هغه مقام ته يې ورسوه چې تا يې ورسره وعده كړې ده، نو د دغه انسان لپاره به د قيامت په ورځ زما سفارش واجب او ثابت شي.

په ماشومانو سلام كول:

۱۱ - : عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ [مَرَّ عَلَى غُلْمَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ] [صحيح

مسلم: ۲۱۶۸]

ژباره: له انس بن مالک رضي الله عنه نه روايت دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په ماشومانو باندې تېرېده نو سلام يې پرې وکړ.

د پورته کېدو او ښکته کېدو اذکار:

۱۲ - : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: [كُنَّا إِذَا صَعِدْنَا كَبْرَنَا، وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا] (صحيح البخاري: ۲۹۹۳)
ژباره: له جابر بن عبدالله رضي الله عنهما نه روايت دي چې کله به مونږ پورته ختلو نو الله اکبر به مو ويل، او چې په ښکته به کوزېدو نو سبحان الله به مو ويل.

په پېژندگلو او نه پېژندگلو ټولو باندې سلام کول:

۱۳ - : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ، وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ» [سنن ابی داود: ۵۰۰۰]

ژباړه: له عبدالله بن عمرو رضي الله عنه نه روايت دی چې يو سړي له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه پوښتنه وکړه چې داسلام کوم خصلت ډېر غوره دی؟ هغه ورته وويل: دا چې چا ته خواړه ورکړې او پر هغه چا سلام وکړې چې يې پېژنې او که يې نه پېژنې.

په ناسته باندې اوبه څښل:

۱۴ - :عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، [أَنَّهُ نَهَى أَنْ يَشْرَبَ الرَّجُلُ قَائِمًا]، قَالَ قَتَادَةُ: فَقُلْنَا فَالَأَكْلُ، فَقَالَ: «ذَلِكَ أَشْرٌ أَوْ أَخْبَثُ» [صحيح مسلم: ۲۰۲۴]

له انس رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي صلى الله عليه وسلم په ولاړه باندې له اوبو څښلو نه منعه کړې ده، قتاده وايي مونږ انس رضي الله عنه ته وويل: او په ولاړه خوراک کول؟ هغه وويل: دا خو بيخي ډېر بې خيره او يا ډېر پليت کار دی.

په لمونځ کې د وسوسې په مهال کين لورې ته توکايې

۱۵ - : عَنْ أَبِي الْعَلَاءِ، أَنَّ عُمَانَ بْنَ أَبِي الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرَاعَتِي يَلْبِسُهَا عَلَيَّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ذَلِكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خَنْزَبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَانْفِلْ عَلَيَّ يَسَارِكَ ثَلَاثًا» قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي ([صحيح مسلم:

[۲۲۰۳]

ژباړه: ابوالعلاء وايي چې عثمان بن ابي العاص رضي الله عنه نبي صلي الله عليه وسلم ته راغی او ورته يې وويل: اى دالله رسوله! شيطان زما او د لمونځ په منځ کې مانع واقع کيږي لمونځ او قرائت راباندې گډوډوي، رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وويل: دغه شيطان ته خنزب ويل کيږي، چې کله ترې څه محسوس کړې نو الله پورې ترې پناه ونيسه او خپل کين لورې ته درې ځل توکايې واچوه،

عثمان وايي: ما همدغه شان وکړل نو الله پاک رانه شيطان
وتښتو.

د خوب په مهال اودس کول:

۱۶ - : عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (طهروا هذه الأجساد طهرکم الله فإنه ليس
عبد يبيت طاهرا إلا بات معه ملك في شعاره لا ينقلب ساعة
من الليل إلا قال: اللَّهُمَّ اغفر لعبدك فإنه بات طاهرا) [
صحيح الجامع الصغير: ۳۹۳۶]

ژباړه: له ابن عمر رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول
الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: الله دې تاسو پاک
کړي خپل بدنونو مو پاک وساتئ، هېڅ انسان خپله شپه په
طهارت کې نه تيروي مگر ملائک يې ورسره په جامه کې
شپه تېره کړي او د شپې هېڅ وخت په ډډه نه اوړي مگر
ملائک وايي: ای الله ستا دې بنده ته بخشش وکړه ځکه ده

شپه په طهارت کې تېره کړه.

له مسلمان سره خنډل:

۱۷ - : عَنْ أَبِي ذَرِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ» [صحيح مسلم: ۲۶۲۶]

ژباړه: له ابو ذر رضي الله عنه نه روايت دی چې ما ته نبی صلی الله عليه وسلم وویل: د خپر هېڅ کار کم او سپک مه ګڼه، که څه هم د خپل مسلمان ورور سره په ورین تندې ملاقات ولې نه وي.

په پڼو کې لمونځ کول:

۱۸ - : عَنْ شَدَادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «خَالِفُوا الْيَهُودَ فَإِنَّهُمْ لَا يُصَلُّونَ فِي نِعَالِهِمْ، وَلَا خِفافِهِمْ» [سنن ابی داود: ۶۵۲]

ژباړه: له شداد بن اوس رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: له يهودانو سره مخالفت وکړئ، هغوی په خپلو پېزارونو او بوتانو کې لمونځ نه کوي - مطلب تاسو ورپکې لمونځونه وکړئ.

په خواړو عیبونه نه ګول:

۱۹ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (مَا عَابَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا قَطُّ، إِلَّا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ، وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ) [صحيح البخاري: ۵۴۰۹، صحيح مسلم: ۲۰۶۴]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي صلى الله عليه وسلم هېڅکله په خواړو باندې عيب نه دی لکولی، که به يې ورته زړه وشو خوړل به يې او که به يې ورته زړه ونه شو نو پرېښوده به يې.

له اذان نه وروسته دعا ويل:

۴۰ - : عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيَ اللَّهُ بِهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ) [صحيح مسلم: ۳۸۶، صحيح الجامع: ۶۴۲۲]

ژباړه: له سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: څوک چې له مؤذن څخه (اذان) واوري او بیا ووايي: أشهد... زه د دې گواهي ورکوم چې له الله پرته بل برحق معبود نشته هغه یواځې دی هېڅ شریک نه لري او محمد صلی الله علیه وسلم د هغه بنده او حق استازی دی، په الله باندې د رب په توگه، او په محمد صلی الله علیه وسلم باندې د اسماني استازي په توگه او په اسلام باندې د دین په توگه خوشحاله یم، نو ټول گناهونه به ورته وېشل شي.

له خوب نه مخکې سورت اخلاص او معوذتين لوستل:

۲۱ - : عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفْيَيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، ثُمَّ يَمْسُحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) [صحيح البخاري: ۵۰۱۷]

ژباړه: له عايشې رضي الله عنها نه روايت دی چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم چې به کله هم هره شپه خپلې بسترې ته راغی خپل لاسونه به يې لپه کړل، کوپ به يې پکې وکړل او قل هو الله احد، قل اعوذ برب الفلق، قل اعوذ برب الناس به يې په کې ولوستل او چې د بدن ترکومه به يې لاس رسېده پر هغه ځای به يې رانښکو، له سر او مخ او د بدن له مخامخ نه به يې شروع وکړه تول بدن به يې مسح کړ، درې ځل به يې دا کار کو.

د ځاښت لمونځ کول:

۲۲ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: (أَوْصَانِي خَلِيلِي بِثَلَاثٍ لَأَدْعُهُنَّ حَتَّى أَمُوتَ: «صَوْمٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَصَلَاةٌ الصُّحَى، وَنَوْمٌ عَلَى وَتْرٍ) [صحيح البخاري: ۱۱۷۸]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې ما ته مې دوست په درې شيانو وصيت کړی دی چې تر مرگه به يې نه پرېږدم: له هرې مياشت څخه درې ورځې روژه نېول، د ځاښت لمونځ او له ويده کېدو نه مخکې وتر کول.

د غسل په مهال لومړنی اودس کول:

۲۳ - : عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ بَدَأَ فَعَسَلَ يَدَيْهِ، ثُمَّ تَوَضَّأَ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ يَدْخُلُ أَصَابِعُهُ الْمَاءَ فَيُخَلِّلُ بِهَا أُصُولَ شَعْرِهِ، ثُمَّ يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ غُرْفٍ، ثُمَّ يُفِيضُ الْمَاءَ عَلَى

جَسَدِهِ كُله) [سنن النسائي: ۲۴۷]

ژباړه: له عايشې رضي الله عنها نه روايت دی چې نبی صلی الله عليه وسلم به کله هم له جنابت څخه غسل کول، نو شروع به يې وکړه او لاسونه به يې ووينخل، بيا به يې لکه د لمونځ لپاره اودس وکړ، بيا به يې اوبو ته گوتې وربښکته کړې او د وېښتانو بيخونه به يې پرې لاندې کړل، بيا به يې په سر باندې درې لپې اوبه واچولې، بيا به يې په ټول بدن اوبه واړولې .

د نويو کاليو (جامو) په وخت کې دعا:

۲۴ - : عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا سَمَاهُ بِاسْمِهِ، عِمَامَةً، أَوْ قَمِيصًا، أَوْ رِدَاءً، ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ) [جامع الترمذي: ۱۷۶۷]

ژباړه: له ابوسعید خدری رضی الله عنه نه روایت دی چې کله به رسول الله صلی الله علیه وسلم نوی کالی واچول نو نوم به یې ورله یاد کړ چې پټکی، یا کمیس او خادر بیا به یې وویل: اللَّهُمَّ... ای الله! ستا لپاره ډېرې ثناګانې دي چې تا راته دا پوښاک راواغوندو، له تا څخه د دې پوښاک خیر غواړم او هغه خیر درنه غواړم چې دا پوښاک یې له کبله جوړ شوی دی، او تا پورې د دې پوښاک له شر نه پناه غواړم او له هغې شر نه درپورې پناه غواړم چې دا پوښاک یې له کبله جوړ شوی دی.

د چرګ له اواز سره دعا ویل:

۲۵ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاخَ الدَّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهيقَ الحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا) [صحيح البخاري:

[۳۳۰۳]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمايي: کله چې تاسو د چرگ اواز واورئ نو له الله څخه د هغه د مهربانۍ سوال وکړئ ځکه چې ملائک يې ليدلی وي، او کله چې د خر رماڼې واورې نو د الله پورې له شيطان نه پناه ونيسې ځکه چې شيطان يې ليدلی وي.

له هر لمونځ نه وروسته ايت الكرسي لوستل:

۲۶ - : عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دَبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ) [صحيح الجامع:

[۶۴۶۴]

ژباړه: له ابوامامه رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: څوک چې د هر فرض

لمونخ نه وروسته ايت الكرسى ولولي نو جنت له ننوتو يې
يواخې مرگ رابندوي.

**له سفر څخه د ستنېدو په مهال مسجد کې دوه ركعته
لمونخ كول:**

۲۷ - : عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ لَا يَقْدُمُ مِنْ سَفَرٍ إِلَّا نَهَارًا فِي الضُّحَى،
فَإِذَا قَدِمَ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ، فَصَلَّى فِيهِ رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ فِيهِ)
[صحيح مسلم: ۷۱۶]

ژباړه: له كعب بن مالك رضي الله عنه نه روايت دى چې
رسول الله صلى الله عليه وسلم به له سفر څخه نه راستنېده
مگر د سهار په مهال، خو چې كله به راورسېد نو په مسجد
كې به يې په دوو ركعتونه پېل وكړ او بيا به په كې كېناست.

د روايتو سنتونو خاص خيال ساتل:

۲۸ - : عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (من صلى في يوم وليلة ثنتي عشرة ركعة بني له بيت في الجنة: أربعاً قبل الظهر وركعتين بعدها وركعتين بعد المغرب وركعتين بعد العشاء وركعتين قبل صلاة الغداة) [صحيح الجامع: ٦٣٦٢]

ژباړه: له ام حبيبي رضي الله عنها نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: څوك چې په شپه او ورځ كې دولس ركعته لمونځ وكړي نو الله پاك به ورله په جنت كې كور ودان كړي، څلور ركعتونه له ماسپنبنين نه مخكې او دوه ورڅخه وروسته، او دوه له ماينام نه وروسته او دوه له ماسخوتن نه وروسته او دوه له سهار نه مخكې.

سپين وېښته له تورولو نه ساتل:

٢٩ - : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ (أَتَيْتُ بِأَبِي قُحَافَةَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ وَرَأْسُهُ وَلِحْيَتُهُ كَالثَّعَامَةِ بَيَاضًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «غَيِّرُوا هَذَا بِشَيْءٍ، وَاجْتَنِبُوا

السَّوَادِ) [صحيح مسلم: ۲۱۰۲]

ژباړه: له جابر بن عبدالله رضي الله عنه نه روايت دى چې
د مكې د فتح په ورځ د ابوبكر رضي الله عنه پلار
ابوقحافه په داسې حالت كې راوستل شو چې سر او گېره يې
لكه د ثغامه بوتې په څېر تك سپين و، نو رسول الله صلى
الله عليه وسلم وويل: سپينوالى يې په څه شې بدل كړئ خو
له تور رنگ نه ځان وساتئ.

د وتر لمونځ

۳۰ - : عَنْ أَبِي بَصْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنْ اللَّهُ زَادَكُمْ صَلَاةَ وَهِيَ الْوَتْرُ، فَصَلُّوْهَا
بَيْنَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى صَلَاةِ الْفَجْرِ) [سلسلة الأحاديث
الصحيحة : ۱۰۸]

ژباړه: له ابو بصره رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول
الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: تاسو ته الله پاك د

وتر په نوم اضافی لمونځ هم درکړی دی، د ماسخوتن او سهار لمونځ ترمنځ یې وکړی.

ایکې یواځې د جمعې په ورځ روژه نه نیول:

۳۱ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «لَا يَصُومَنَّ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِلَّا يَوْمًا قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ» [صحيح البخاري: ۱۹۸۵، صحيح مسلم: ۱۱۴۴]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روایت دی چې ما له نبی صلی الله علیه وسلم نه اورېدلي دي ویل یې: ایکې یواځې د جمعې ورځې روژه دې هېڅوک نه نیسي مگر دا چې یوه ورځ روژه ترې مخکې یا وروسته ونیسي.

مسجد ته د شپې له مخې د بنکو تلل:

۳۲ - : عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ قَالَ: (ائْذِنُوا لِلنِّسَاءِ بِاللَّيْلِ إِلَى الْمَسَاجِدِ) [صحيح

البخاري: ۸۹۹، صحيح مسلم: ۴۴۲]

ژباړه: له ابن عمر رضي الله عنه نه روايت دی چې نبی صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: د شپې له مخې بنځو ته اجازت ورکړئ چې مسجدونو ته ولاړې شي.

له شبدو وروسته مضمضه کول:

۳۳ - : عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (شَرِبَ لَبَنًا فَمَضْمَضَ، وَقَالَ: «إِنَّ لَهُ دَسْمًا»)

[صحيح البخاري: ۲۱۱، صحيح مسلم: ۳۵۸، جامع الترمذي:

[۸۹]

ژباړه: له عبدالله ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت دی

چې رسول الله صلی الله عليه وسلم شیدې وڅښلې او بیا

یې خوله ووينځله او وپویل: په باوري توګه چې شیدو لره

غوړځي ده.

د جمعې ورځې سهار لمونځ کې سورت سجده او سورت دهر لوستل:

۳۴ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْجُمُعَةِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ الْم تَنْزِيلُ السَّجْدَةِ وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ) [صحيح البخاري: ۱۰۶۸]
ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دي چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم به د جمعې د ورځې په سهار لمونځ کې الم تنزيل سجده او هل اتي على الانسان سورتونه لوستل.

تحية المسجد کول که څه هم امام خطبه ولې نه وايي:

۳۵ - : عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ (دَخَلَ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ، فَقَالَ: «أَصَلَيْتَ؟» قَالَ: لَأَ، قَالَ: «قُمْ فَصَلِّ رَكَعَتَيْنِ») [صحيح البخاري: ۹۳۱]
ژباړه: له جابر رضي الله عنه نه روايت دي چې د جمعې په

ورخ يو سړی مسجد ته رانوت او نبي صلی الله عليه وسلم خطبه کوله، نو سړي ته يې وويل: ايا لمونځ دې وکړ، هغه وويل: نا، نو ورته يې وويل: پورته شه او دوه رکعته لمونځ وکړه.

د پرکالۍ يا ستړيا په وخت کې په ناسته لمونځ کول:

۳۶ - : عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا حَبْلٌ مَمْدُودٌ بَيْنَ السَّارِيَتَيْنِ، فَقَالَ: «مَا هَذَا الْحَبْلُ؟» قَالُوا: هَذَا حَبْلٌ لَزَيْنَبَ فَإِذَا فَتَرَتْ تَعَلَّقَتْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا حُلُوهُ لِيَصِلَ أَحَدُكُمْ نَشَاطُهُ، فَإِذَا فَتَرَ فَلْيَقْعُدْ» [صحيح البخاري: ۱۱۵۰]

ژباړه: له انس رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي صلی الله عليه وسلم (کور ته) ننوت نو د دوو ستونو ترمنځ يې څرپدلې رسی (پری) وليده، وپويل: دا د څه شي رسی ده؟ هغوی ورته وويل: دا د زينب رضي الله عنها رسی ده چې

کله په لمونځ ستري شي نو ځان ورپورې وتري، نو نبي صلی الله عليه وسلم وويل: نا، رسی پرانيږی، په تاسو کې دې هر څوک دومره عبادت وکړي چې څومره بيدار وي، خو چې ستري شيبايد کيني.

غائبانه کې مسلمان ورور ته دعا کول:

۳۷ - : عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَدْعُو لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، إِلَّا قَالَ الْمَلَكُ: وَلَكَ بِمِثْلِ) [صحيح مسلم: ۲۷۳۲، صحيح الجامع: ۵۷۳۷]

ژباړه: له ابودرداء رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: هېڅ مسلمان نشته چې د خپل ورور لپاره غائبانه دعاگانې کوي مگر ملائک وايي چې ستا دې هم دغومره اجر وشي.

د شکر سجده کول:

۳۸ - : عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ (إِذَا جَاءَهُ أَمْرٌ سُرُورٍ أَوْ بُشْرٍ بِهِ خَرَّ سَاجِدًا شَاكِرًا لِلَّهِ) [سنن ابی داود: ۲۷۷۴]

ژباړه: له ابوبکره رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی صلی الله علیه وسلم ته چې به کله د خوشحالی څه شی راغلل یا به پرې د خوشحالی زیږی وشو نو الله ته به د شکر په حالت کې په سجده باندې پرېوت.

دېر استغفار ویل:

۳۹ - : عَنِ الْأَعْرَبِيِّ، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «إِنَّهُ لَيُعَانُ عَلَيَّ قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ» [صحيح مسلم: ۱۵۱۵]

ژباړه: له اغر مزني رضي الله عنه چې صحابی دی ورڅخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وايي: زما پر زړه باندې هم غفلت راځي او زه په ورځ کې له الله څخه

سل ځله بخشش غواړم.

د باران رابنکته کېدو په مهال باران ته ودرېدل:

۴۰ - : عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَصَابَنَا وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَطَرٌ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَسَرَ ثَوْبَهُ عَنْهُ حَتَّى أَصَابَهُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَ صَنَعْتَ هَذَا؟ قَالَ: «لِيَأْتَهُ حَدِيثُ عَهْدِ بَرِّهِ» (سنن ابي داود: ۵۱۰۰]

له انس رضي الله عنه نه روایت دی چې مونږ له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره و او باران راباندې رابنکته شو، له ځان نه یې کپړه پورته کړه تر دې چې باران پرې وشو، مونږ ورته وویل: د الله رسوله! دا دې ولې وکړل؟ هغه وویل: ځکه چې دا تازه د الله له خوا نه راغی.

لویدلی خڅوگي پاکول او خوړل

۴۱ - : عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعِقَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَ، وَقَالَ: «إِذَا مَا وَقَعَتْ لُقْمَةٌ أَحَدِكُمْ فَلْيُمِطْ عَنْهَا الْأَذَىٰ وَلْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ، وَأَمَرْنَا أَنْ نَسَلِتَ الصَّحْفَةَ»، وَقَالَ: «إِنَّكُمْ لَا تَدْرُونَ فِي أَيِّ طَعَامِكُمُ الْبَرَكَةُ» [جامع الترمذي: ۱۸۰۳]

ژباړه: له انس رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم به کله خواړه وخورل نو درېواړه گوتې به یې وختلې، او ویل به یې: کله چې تاسو کې له چا څخه مری ولویږي نو گندگي دې ترې پاکه کړي او ودې خوري خو شیطان ته دې نه پرېږدي، او په دې یې هم مونږ ته امر کړی دی چې لوبنی وختو، او ویل به یې: تاسو ته ددې پته نشته چې برکت مو د خوراک په کومه برخه کې دی.

د شپې له شروع کېدو سره ماشومان له کوره بهر نه پرېښودل:

۴۲ - : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - أَوْ أَمْسَيْتُمْ - فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلَوْهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوْكُوا قَرَبَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرُوا آيَتَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنَّ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَظْفِقُوا مَصَابِيحَكُمْ) [صحيح مسلم: ۲۰۱۲، صحيح الجامع: ۷۶۴]

ژباړه: جابر بن عبدالله رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلى دي: كله چې شپه تورتم شي - يا په تاسو ماښام شي - نو ماشومانان مو له گرځېدو بند كړئ، ځكه دغه وخت كې شيطانانان خوريري خو چې د شپې څه برخه تېره شي نو بېرته ماشومانان پرېږدئ، دروازې بندې كړئ او د الله نوم پرې ياد كړئ، شيطان بندې دروازې نه شي خلاصولى، د مشكونو خولې مو هم

وتړئ او د الله نوم پرې ياد کړئ، د لوبنو کاليو سرونه مو پټ کړئ او د الله نوم پرې ياد کړئ ولو که په سر يې څه شی په اوږدو هم کېږدئ - لکه لرگي - ، او ډېوې - اورونه - مو هم مړې کړئ.

نيم لمر او نيم سيوري ته نه کېناستل:

۴۳ - : عَنْ أَبِي عِيَاضٍ عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى أَنْ يَجْلِسَ بَيْنَ الصُّبْحِ وَالظَّلِّ، وَقَالَ: مجلس الشيطان ([سلسلة الأحاديث الصحيحة : ۳۱۱۰]
ژباړه: ابو عياض له يو صحابي څخه روايت کوي چې نبي صلی الله عليه وسلم له دې څخه منع کړې ده چې څوک دې نيم سيوري او نيم لمر ته کېني، او وپویل: دا د شيطان ناستځی دی.

توبه کې رښتنولي:

۴۴ - : عَنْ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ
مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَنْخَلِعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أُمْسِكْ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ
خَيْرٌ لَكَ) [صحيح البخاري: ۲۷۵۷]

قال ابن القيم: وَقَوْلُ كَعْبٍ: «يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ
أَنْخَلِعَ مِنْ مَالِي . دَلِيلٌ عَلَى اسْتِحْبَابِ الصَّدَقَةِ عِنْدَ التَّوْبَةِ
بِمَا قَدِرَ عَلَيْهِ مِنَ الْمَالِ.» [زاد المعاد: ۳ / ۵۱۲]

ژباړه: كعب رضي الله عنه وايي چې ما وويل: اى د الله
رسوله! د توبې د قبلېدو - په خوشحالي کې - زه غواړم چې
شتمني مې الله او دهغه رسول ته صدقه کړم، هغه وويل:
خښې شتمني دې له ځان سره پرېږده دا به درله ډېره غوره
وي.

ابن القيم رحمه الله وايي: د كعب رضي الله عنه په دې قول
كې چې د توبې د قبلېدو په خوشحالي کې بايد زه خپل مال
الله پاک او دهغه رسول لپاره صدقه کړم، دا په دې دليل دى

چې د توبې د قبلېدو په مهال د توان مطابق صدقه کول
مستحب دي.

له خوب نه مخکې بستره څنډل:

۴۵ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ، فَلْيَأْخُذْ دَاخِلَةَ إِزَارِهِ، فَلْيَنْفُضْ بِهَا فِرَاشَهُ، وَلْيُسِّمِ اللَّهَ، فَإِنَّهُ لَا يَعْلَمُ مَا خَلَفَهُ بَعْدَهُ عَلَى فِرَاشِهِ] (صحيح مسلم: ۲۷۱۴)

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول
الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: کله چې تاسو کې څوک
خپلې بسترې ته راشي نو په خپل څادر دې بستره وڅنډي
او د الله نوم دې پرې ياد کړي، ځکه دا نه پوهيږي چې په
بستره باندې څه شی پراته دي؟

د کاسې له څنډو نه خوراک کول:

٤٦ - : عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلَا يَأْكُلُ مِنْ أَعْلَى الصَّحْفَةِ، وَلَكِنْ لِيَأْكُلُ مِنْ أَسْفَلِهَا، فَإِنَّ الْبَرَكَةَ تَنْزِلُ مِنْ أَعْلَاهَا] [سنن ابي داود: ٣٧٧٢]

ژباړه: له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت دى چې نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: تاسو كې چې كله خوك خوراك كوي نو د كاسې له بره سره دې خوراك نه كوي، بلكې له لاندې نه دې خوراك كوي، ځكه د طعام په سر باندې برکتونه رانېكته كيږي.

د نبكو جامې اوړدول

٤٧ - : عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا ذَكَرَ فِي الْإِزَارِ مَا ذَكَرَ، قَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: فَكَيْفَ بِالنِّسَاءِ؟ قَالَ: «يُرْخِيْنَ شِبْرًا». قَالَتْ: إِذَا تَبَدَّوْا أَقْدَامُهُنَّ، قَالَ: «فَذِرَاعًا، لَا يَزِدْنَ عَلَيْهِ» [سنن النسائي: ٥٣٣٨]

ام سلمه رضي الله عنها وايي چې نبي صلى الله عليه وسلم

چې کله د لنګ - پرتوګ - متعلق هغه څه وويل چې ويې ويل: نو ام سلمه رضي الله عنها ورته وويل: بنځې بايد څه وکړي؟ هغه وويل: يوه لوښت دې اوږد پرتوګ وکړي، هغې وويل: نو بيا يې هم خپې (قدمونه) بنکاره کيږي! هغه وويل: پرتوګ دې يو څنګل اوږد وکړي او له دې نه دې نه اوږدي.

د دم په مهال درمند ګانې باندې لاس کېښودل:

٤٨ - : عَنْ عُمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ الثَّقَفِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ شَكَاَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَعًا يَجِدُهُ فِي جَسَدِهِ مُنْذُ أَسْلَمَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ بِاسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ» [صحيح مسلم: ٢٢٠٢]

ژباړه: عثمان بن ابي العاص رضي الله عنه نبي كريم صلى الله عليه وسلم ته د اسلام له راوړو وروسته په خپل بدن کې

له درد خخه شکایت وکړ، رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل: خپل لاس دې د بدن پر هغه ځای کېږده چې درديزې او درې ځله بسم الله ووايه، او بيا اووه ځله ووايه (اعوذ بالله...) د الله او د قدرت پورې يې له هغه شر نه پناه نيسم چې زه يې درد محسوسوم او ترې ويريږم او ځان ترې ساتم.

له خوب نه وروسته پوزه وينکل:

۴۹- : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَلْيَسْتَنْثِرْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى حَيَاشِيهِ) [صحيح مسلم: ۲۳۸]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې نبی صلی الله عليه وسلم فرمايي: په تاسو کې چې کله څوک له خوب خخه رابېدار شي نو درې ځله دې پوزه ووينځي،

حُكَّه شَيْطَانٌ يَبِيْ بِه خَيْشُومٌ - پوزه - كِي شپه تېروي.

خطبه لنډه او لمونځ اوږد کول:

۵۰ - : عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ خَطَبْنَا عَمَّارًا، فَأَوْجَزَ وَأَبْلَغَ، فَلَمَّا نَزَلَ قُلْنَا: يَا أَبَا الْيَقْظَانَ لَقَدْ أَبْلَغْتَ وَأَوْجَزْتَ، فَلَوْ كُنْتَ تَتَّقِسْتَفَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «إِنَّ طُولَ صَلَاةِ الرَّجُلِ، وَقِصَرَ خُطْبَتِهِ، مِثْنَةٌ مِنْ فِقْهِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ، وَأَقْصِرُوا الْخُطْبَةَ، وَإِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا» [صحيح مسلم: ۸۶۹، صحيح الجامع: ۲۱۰۰]

ژباړه: ابو وائل وايي عمار رضي الله عنه مونږ ته لنډه خطبه راكړه كله چې له ممبر نه راښكته شو مونږ ورته وويل: اى ابو اليقظان! خبرې دې ښې وكړې خو ډېره لنډه خطبه دې وويله، كه خطبه دې لږه اوږده كړى وي ډېره به ښه وه، هغه وويل: ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اورېدلي دي چې د سړي اوږد لمونځ او لنډه خطبه د هغه د علم نښه ده،

لمونخ اورډ وکړئ او خطبه لنډه ووايي، او هر ورو مرو ځينې بيانونه - په اثر او زړه راښکلو کې - د سحر په څېر وي.

له ښځې سره د کور په کارونو کې مرسته کول:

۵۱ - : عَنْ عَمْرَةَ، قِيلَ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: (مَاذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْمَلُ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ: كَانَ بَشْرًا مِنَ الْبَشَرِ، يَفْلِي ثَوْبَهُ، وَيَحْلِبُ شَاتَهُ) [الأدب المفرد: ۵۴۱]

ژباړه: عمره وايي له عائشې رضي الله عنها څخه ويونښتل شول چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به په کور کې څه کول؟ هغې ورته وويل: هغه د انسانانو په څېر انسان و، خپل کالي به يې پريمينځل او خپله به يې لښ کو.

اودس نه وروسته د جنتونو د دروازو گټلو دعا ويل:

۵۲ - : عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَصَّأُ فَيُبْلَغُ - أَوْ فَيُسْبِغُ -
الْوُضُوءَ ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ
وَرَسُولُهُ إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا
شَاءَ) [صحيح مسلم: ۲۳۴]

ژباړه: له عمر رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله
صلی الله عليه وسلم فرمايي: په تاسو کې داسې څوک نشته
چې پوره اودس وکړي او بيا له اودس نه وروسته وروسته
ووايي: أَشْهَدُ... زه په دې گواهي ورکوم چې له الله پرته بل
برحق معبود نشته او محمد صلی الله عليه وسلم د الله بنده
او رسول دی، مگر دا چې د جنت اته واړه دروازې به ورته
بهرته شي او چې له کومې يې خوښه شي جنت ته به لار
شي.

**د لمونځ نه ورسته تسبیحات، تکبیرات او تحمیدات په گوټو
شمېرل:**

۵۳ - : عَنْ حُمَيْصَةَ بِنْتِ يَاسِرٍ، عَنِ جَدَّتِهَا يُسَيْرَةَ، وَكَانَتْ مِنْ الْمُهَاجِرَاتِ، قَالَتْ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (عَلَيْكُمْ بِالتَّسْبِيحِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّقْدِيسِ، وَاعْقِدْنَ بِالأَنَامِلِ فَإِنَّهُنَّ مَسْئُولَاتٌ مُسْتَنْطَقَاتٌ، وَلَا تَغْفُلْنَ فَتَنْسِينَ الرَّحْمَةَ) [سنن الترمذي: ۳۵۸۳].

ژباړه: حميصه له خپلې نيا يسيره څخه روايت کوي چې مونږ ته رسول الله صلى الله عليه وسلم تاسو وويل: تاسو سبحان الله، لا اله الا الله د ګوتو په بندونو باندې ووايئ، ځکه له دې څخه به پوښتنه کېدلې شي او خبرې به کوي، او له دې څخه مه غافله کېږئ ورنه رحمت به هېر او تېر کړئ.

د سهار لمونځ نه وروسته تر لمړخاته پورې په مسجد کې کښاستل:

۵۴ - : عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ صَلَّى الْغَدَاةَ فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رُكْعَتَيْنِ كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ) [سنن الترمذي: ۵۸۶].

له انس رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وايي: خوک چې د سهار لمونځ وکړي وکړي او تر لمر خاته پورې په مسجد کې کيني او بيا دوه رکعتونه لمونځ وکړي نو د حج او عمرې په څېر ثواب به يې وشي.

د ماښام لمونځ نه مخکې دوه رکعت نفل کول:

۵۵ - : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْمُرِّيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ رُكْعَتَيْنِ)، ثُمَّ قَالَ: صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ رُكْعَتَيْنِ لِمَنْ شَاءَ، خَشِيَةَ أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً) [سنن أبي داود: ۱۴۸۱].

ژباړه: له عبدالله مرزي رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: له ماښام څخه

وراندې دوه رکعته لمونځ وکړي، بيا يې وويل: له ماښام څخه وراندې دوه رکعتونه لمونځ وکړئ خو که د چا خوبه شي، دا په دې خاطر چې خلک به يې لازمي سنت ونه نيسي.

د ماسخوتن لمونځ نه ورسته بنډارونه نه کول:

۵۶ - : عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ (...وَكَانَ يَسْتَحِبُّ أَنْ يُؤَخِّرَ الْعِشَاءَ، الَّتِي تَدْعُونَهَا الْعَتَمَةَ، وَكَانَ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَهَا، وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا) [صحيح البخاري: ۵۴۷].

ژباړه: له ابوبرزه اسلمي رضي الله عنه نه روايت دی نبی کریم صلی الله عليه وسلم به پسندله بوله چې د ماسخوتن چې تاسو ورته (عتمه) وايئ لمونځ يې تاخير کړي، هغه به له لمونځ څخه مخکې خوب او ورڅخه وروسته به يې خبرې اترې بدې گڼلې.

د خوب په مهال اور وژل:

۵۷ - : عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أُظْفِئُوا الْمَصَابِيحَ إِذَا رَقَدْتُمْ، وَغَلِّقُوا الْأَبْوَابَ، وَ أَوْكُوا الْأَسْقِيَةَ، وَخَمِّرُوا الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ - وَأَحْسِبُهُ قَالَ - وَلَوْ بَعُودٍ تَعْرُضُهُ عَلَيْهِ) [صحيح البخاري: ۵۶۲۴].

ژباړه: له جابر رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: کله چې بېده کيږئ نو رڼاگانې (اورونه) ووزئ، د مشکونو (لوبنو) خولې وتړئ، خواړه او خښاک باندې څه خپور کړئ - او داسې مې گمان دی چې يې وويل: څه لرگي - خښي - پرې اوږد کيږدئ.

په نښه اړخ ويده کېدل:

۵۸ - : عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ، فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْيَمَنِ، ثُمَّ قُلْ: اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ

وَجِئِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ،
رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَأَمْلَجًا وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ
أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتُمْ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتُمْ، فَإِنْ
مُتُّ مِنْ لَيْلَتِكَ، فَأَنْتَ عَلَى الْفِطْرَةِ، وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَتَكَلَّمُ
بِهِ) [صحيح البخاري: ۲۴۷].

له براء بن عازب رضي الله عنه نه روايت دى چې نبی کریم
صلی الله علیه وسلم فرمایي: کله چې خپلې بسترې ته
راشي نو د لمونځ لپاره د اودس په څېر اودس وکړه او بیا په
خپل بڼې اړخ ځمله، او بیا ووايه: اى الله تا ته مې مخ تابع
دى، ما خپلې ټولې چارې تا ته در وسپارتي، خپله شا مې تا
ته ډډه کړه، ستا څخه د ثواب د طمع توقع او له عذاب څخه
دې د ډار له کبله مې دا وکړل، له تا پرته د پناه ځای او د
خلاصون لاره بله نشته، اى الله! ستا په هغه کتاب مې ايمان
دى چې تا نازل کړى دى او پر هغه نبی مې ايمان دى چې
تا راستولى دى، که په دغه شپه ته مې هم شې نو په دين

اسلام به مري، او دا دعا په ټولو دعاگانو کې اخره ووايه.

د خپلې بنځې د خپلو خپلوانو قدر او احترام کول:

۰۹ - : عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (مَا غَرْتُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا غَرْتُ عَلَى خَدِيجَةَ، وَمَا بِي أَنْ أَكُونَ أَدْرَكْتُهَا وَمَا ذَاكَ إِلَّا لِكَثْرَةِ ذِكْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهَا، وَإِنْ كَانَ لَيَذْبَحُ الشَّاةَ فَيَتَّبَعُ بِهَا صَدَائِقَ خَدِيجَةَ فَيُهْدِيهَا لَهَا) [سنن الترمذي: ۲۰۱۷]

ژباړه: له عائشې رضي الله عنها نه روايت دي چې د نبي كريم صلى الله عليه وسلم په بي بيانو کې پر هېڅ چا دومر غيرت نه يم نيولې لکه خديجه رضي الله عنها، په دې خاطر نه چې ما ليدلې وه مگر دا چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به صفتونه ډېر کول، ان که بېزه (وزه) به يې ذبحه کړه نو د خديجې رضي الله عنها د بنځينه ملگرو پلټنه به

يې كوله او هغوى ته به يې ډالى ليردولې.

په اوبلنو شيانو كې تنفس نه كول:

۶۰ - : عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا، وَيَقُولُ: «إِنَّهُ أَرَوَى وَأَبْرَأُ وَأَمْرَأُ»، قَالَ أَنَسُ: «فَأَنَا أَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا ») [صحيح مسلم: ۲۰۴۸].

له انس رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به د اوبو په څښلو كې درې ساگانې اخستلې، او ويل به يې: دا ډول څښل بڼه خړوبونكي، سحتمند او بڼه هضمېدونكي وي.

په اخستلو او خرڅولو كې نرمي كول:

۶۱ - : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ،
وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا اقْتَضَى) [صحيح البخاري: ۲۰۷۶].
له جابر رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى
الله عليه وسلم فرمايي: پر هغه سړي دې الله مهربانه شي
چې د پلور او پېر او د پور غوښتلو په مهال نرمي کوي.

له جاهلي غيرت څخه ځان ساتل:

۶۲ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا
مِنْهَا، فَلْيَأْتَهَا، وَلْيُكْفِّرْ عَنْ يَمِينِهِ] [صحيح مسلم: ۱۶۵۰]
ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي
کريم صلى الله عليه وسلم فرمايي: که څوک لوړه پورته
کړي او بر عکس کار کړي يې خیر او ګټه وليده نو ګټور
کار دې وکړي او له خپل قسم څخه دې کفارو ورکړي.

په نېک عمل باندې مداومت عادت ګرځول که څه هم لږ وي:

۶۳ - : عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، خُذُوا مِنْ الْأَعْمَالِ مَا تُطِيقُونَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ حَتَّى تَمَلُّوا، وَإِنْ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ مَا دَامَ وَإِنْ قَلَّ ([صحيح البخاري: ۵۸۶۱] .

له عائشې رضي الله عنها نه روايت دی چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمایي: ای خلکو! نېک عملونه دومره وکړئ چې ستاسو توان وي، تاسو ته په ثواب درکولو باندې الله پاک نه سترې کيږي ترڅو تاسو خپله د نېک عمل په کولو سترې نه شئ، او الله پاک ته پسند عمل هغه دی چې د تل لپاره وي که څه هم لږ وي.

په خیر ښېګړو کې د چارواکو خبره منل:

۶۴ - : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فِيمَا

أَحَبَّ وَكَرِهَ، مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ
وَلَا طَاعَةَ) [صحيح البخاري: ۷۱۴۴]

له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي
کريم صلی الله عليه وسلم فرمايي: پر مسلمان سړي باندي
په پسند او ناپسند حالت کې د چارواکو خبره اورېدل او
منل فرض دي، تر څو ورته په معصيت امر نه وي شوی، که
په معصيت ورته امر وشي نو نه دې ورله خبره اوري او نه
دې مني.

له درېو ورکو څخه زياتې وړانې نه ګان ژغورل:

۶۵ - : عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ
ثَلَاثِ لَيَالٍ، يَلْتَقِيَانِ: فَيُعْرَضُ هَذَا وَيُعْرَضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا
الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ) [صحيح البخاري: ۶۰۷۷]

ژباړه: له ابو ايوب انصاري رضي الله عنه نه روايت دي چې

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: له چا سره نه بنايي چې له دريو ورځو پورته له خپل ورور سره ورانه ويجاړه وپالي، دواړه سره په داسې حالت کې مخامخ کيږي چې او دا له هغه او هغه له ده نه مخ اړوي، په دواړه کې غوره هغه دی چې په سلام کولو لومړيتوب وکړي.

د ايمان خزانې:

٦٦ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ]
صحيح البخاري: ٦٠١٨.]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: که څوک پر الله پاک او د اخرت په ورځ ايمان لري نو خپل همسايه دې تکليف کې

نه اچوي، او که څوک په الله پاک او د آخرت په ورځ ايمان لري نو د خپل ميلمه قدر دې وکړي، او څوک چې په الله پاک او د آخرت په ورځ ايمان لري نو يا دې د خير او سعادت خبرې وکړي او يا دې خاموش شي.

په حيواناتو رحم ترحم کول:

۶۷ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [أَنْ رَجُلًا رَأَى كَلْبًا يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَأَخَذَ الرَّجُلُ حُفَّهُ، فَجَعَلَ يَغْرِفُ لَهُ بِهِ حَتَّى أَرَوَاهُ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ، فَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ] [صحيح البخاري: ۱۷۳]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دي چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي: يو سړي سپی وليد چې د تندې له کبله يې خټې خټلې، نو خپله موزه يې راواخسته او تر هغه يې ورله لپې لپې اوبه ورکولې چې خړوب يې کړ، نو الله يې عمل قبول کړ او جنت ته يې ننويست.

د اول صف اجر او مثبت:

۶۸ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّغْفِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهَمُوا، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهْجِيرِ لَأَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ، لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا) [صحيح مسلم: ۴۳۷]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: که خلک د اذان او لومړي صف په ثواب پوهېدلای نو که له خخني پرته يې بله چاره نه وه موندلي نو ورباندې به يې خخني کړی و، او که خلکو ته پته وه چې د لمونځ ته په وختي تگ کې خومره اجر او مثبت دی نو له يو بل خخه به ورته مخکې شوي وو، او که خلکو ته معلومات وای چې په ماسخوتن او سهار لمونځونو کې خومره اجر و نه دي نو هر ورو به ورته راغلی

واي که په خاپورو ولي نه واي!

له مسلمان سره د ښه برتلاو ثوابونه:

۶۹- : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً، فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) [صحيح مسلم: ۲۵۸۹].

ژباړه: له عبدالله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: مسلمان د مسلمان ورور دی، نه به پرې زياتی کوي او نه به يې چاته (دتعذيب لپاره) سپاري، څوک چې د مسلمان ورور په اړتياو کې بوخت وي الله به د ده اړتياوې پوره کړي، که څوک له مسلمان څخه تکليف پورته کړي نو الله پاک به ورڅخه د

قيامت تنگه او سخته پورته کړي، خوک که په مسلمان باندې پرده واچوي نو د قيامت په ورځ به الله پاک په ده پرده واچوي.

د سپينبري احترام:

۷۰ - : عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ) [سنن أبي داود: ۴۸۴۳].

ژباړه: له ابو موسی اشعري رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: د الله پاک له قدر او احترام څخه د مسلمان بوډا، د قران حامل (قاري او عالم) چې نه وریکې زیاتی کوي او نه ورڅخه په څنګ وي، او د هغه ټولو اک قدر او احترام کول دي چې د عدل او انصاف والا وي.

د خپلولى پاللو اجر:

۷۱ - : عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ) [صحيح البخاري: ۲۰۶۷]

ژباړه: له انس رضي الله عنه نه روايت دى چې ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي ويل يې: كه څوك دوسته بولي چې خواړه يې ډېراو زندگي يې درازه شي نو خپلوي دې وپالي.

د الله د رضا په خاطر يوه ورځ روژه نيول:

۷۲ - : عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، بَعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا) [صحيح

[البخاري: ۲۸۴۰]

ژباړه: له ابوسعید خدری رضي الله عنه نه روایت دی چې ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي دي ويل يې: څوک چې د الله په لاره کې (د هغه د رضا په خاطر) یوه ورځ روژه ونیسي، نو د څلوېښتو کالو په موده به یې له اور څخه الله پاک لرې وساتي.

له تنگدسته سره د ښه تعامل اجر :

۷۳ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَمَنْ يَسَّرَ عَلَيَّ مُعْسِرٍ، يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) [صحيح مسلم: ۲۶۹۹]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: څوک چې له تنگدسته سره د اسانۍ معامله وکړي نو الله پاک به پرې په دنیا او اخرت دواړو کې اسانتیا وکړي.

د غصب قابو کولو ثواب:

۷۴ - : عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذِ بْنِ أَنَسِ الْجُهَنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ كَفَّمَا غَيْظًا وَهُوَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ فِي أَيِّ الْحُورِ شَاءَ) [سنن الترمذي: ۲۰۲۱].

ژباړه: سهل له خپل پلار معاذ بن انس رضي الله عنه نه روايت كوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: كه څوك خپله داسې غصه قابو كړي چې د كولو توان يې لري نو د خلكو په مخكې به يې د قيامت په ورځ الله پاك راوغواړي او اختيار به ورکړي چې کومه حوره يې خوښه شي (وربه يې کړي).

پټه صدقه او خيرات كول:

۷۵ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ، أَخْفَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالَهُ
مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ) [صحيح البخاري: ۶۶۰]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې نبی
کريم صلی الله عليه وسلم فرمايي: (او د عرش د سيوري
لاندې به) هغه سپری وي چې دومره پټه صدقه وکړي چې
کين لاس يې ونه پوهيږي چې نبی لاس يې څه نفقه او
خيرات کړل.

له خلکو سره قرض حسن کول:

۷۶ - : عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُقْرِضُ مُسْلِمًا قَرْضًا مَرَّتَيْنِ
إِلَّا كَانَ كَصَدَقَتِهَا مَرَّةً) [سنن ابن ماجه: ۲۴۳۰]

ژباړه: له ابن مسعود رضي الله عنه نه روايت دی چې نبی
کريم صلی الله عليه وسلم فرمايي: هېڅ مسلمان نشته چې
بل مسلمان ته دوه ځله پور ورکړي مگر هر ځل به ورله

صدقه وشمپرل شي.

په غياب کې مسلمان ورور ته دعا كول:

۷۷ - : عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَدْعُو لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، إِلَّا قَالَ الْمَلَكُ: وَلَكَ بِمِثْلِ) [صحيح مسلم: ۲۷۳۲]

ژباړه: له ابودرداء رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: هېڅ مسلمان نشته چې د خپل ورور لپاره غائبانه دعا وغواړي مگر دا چې ملائک ورته وايي: ستا لپاره دې هم همدغومره اجر او ثواب وي.

د مصيبت په مهال حمدله او استرجاع ويل:

۷۸ - : عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ قَالَ اللهُ لِمَلَائِكَتِهِ: قَبِضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي، فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: قَبِضْتُمْ ثَمْرَةَ

فَوَادِهِ، فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ:
حَمْدَكَ وَاسْتَرْجَعْ، فَيَقُولُ اللَّهُ: ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ،
وَسَمُّهُ بَيْتَ الْحَمْدِ] (مسند احمد: ۱۹۷۴۵، سنن الترمذي:

[۱۰۴۱

ژباړه: له ابوموسی اشعري رضي الله عنه نه روایت دی چې
رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي: کله چې د بنده
مسلمان ځوی مړ شي نو الله پاک ملائکوت ته ووايي: ایا زما
د بنده د ځوی روح مو واخست؟ هغوی ووايي: هو، الله
ووايي: ایا د هغه د زړه میوه (توکړه) مو واخسته؟ هغوی
ووايي: هو، الله پاک ووايي: زما بنده نوڅه وویل: هغوی
ورته ووايي: ستا حمد یې ووايو او انا لله وانا اليه راجعون یې
ووویل: الله پاک ووايي: زما د بنده لپاره په جنت کې کور
جوړ کړی او د (حمد کور) نوم پرې کېږدی.

د روژه دار خیال ساتل:

۷۹ - : عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدِ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ فَطَرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِمْ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْئًا) [سنن ابن ماجه: ۱۷۴۶].

ژباړه: له زيد بن خالد رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: که څوک د روژدار د روژه ماتي غم وخوري نو د روژه دار په څېر اجر به يې وشي، سره له دې چې د روژه دار له اجر به هېڅ نه کميږي.

د الله د رضا په خاطر مينه کول:

۸۰ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِي، الْيَوْمَ أُظِلُّهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي) [صحيح مسلم: ۲۵۶۶].

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول

الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: د قيامت په ورځ به الله پاک ووايي: زما د تعظيم په خاطر مينه گرکي چرته دي؟ زه به يې نن ورځ په هغه سيورې کې سيوري کړم چې زما د سيوري پرته به نور سيوري نه وي.

د مسلمان ورور له عزت څخه دفاع کول:

۸۱ - : عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ رَدَّ اللهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) [سنن الترمذي: ۱۹۳۱].

ژباړه: له ابودرداء رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم صلى الله عليه وسلم فرمايي: څوک چې د خپل مسلمان ورور له ابرو څخه دفاع وکړي نو د قيامت په ورځ به يې الله پاک له مخ څخه اور واړوي.

په اخستلو او خرڅولو کې اساني کول او دهغې غوره

والى:

۸۲ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا؛ أَقَالَ اللَّهُ عَشْرَتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) [سنن ابن ماجه : ۲۱۹۹].

له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: خوک چې د مسلمان پلور او پپر عقد فسخه کړي نو د قيامت په ورځ به يې الله پاک گناهونه وبنځي.

د خرڅلاو په مهال درون تول کول:

۸۳ - : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا وَرَزْتُمْ فَأَرْجِحُوا) [سن ابن ماجه : ۲۲۲۲].

ژباړه: له جابر رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: کله چې تول کوئ

نو درون تول وکړی.

سپين پوښاک په تن کول:

۸۴ - : عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ) [مسند احمد : ۲۲۱۹].

ژباړه: له ابن عباس رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: له خپلو کاليو څخه سپين کالي واغوندي، ستاسو ښه پوښاک سپين رنگی پوښاک دی.

په کورونو کې د سورت بقرې ډېر ډېر لوستل:

۸۵ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ
سُورَةُ الْبَقَرَةِ) [صحيح مسلم: ۷۸۰]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دى چې
رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: خپل كورونه
مو مقبرې مه جوړوئ، ځكه چې له هغه كور څخه
شيطان ځغلي چې سورت بقره وريكې لوستل كيږي.

په خپلو بچو نفقه كول هم صدقه ده:

۸۶ - : عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا أَنْفَقَ
عَلَىٰ أَهْلِهِ نَفَقَةً، وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا، كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً) [
صحيح مسلم: ۱۰۰۲].

له ابومسعود رضي الله عنه نه روايت دى چې نبي

کريم صلى الله عليه وسلم فرمايې: مسلمان سړی چې کله په خپلو بچيانو د اجر په خاطر نفقه کوي نو د ده لپاره صدقه شمېرل کېږي.

نفلي (سنن رواتب) په کور کې کول:

۸۷ - : عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ) [صحيح البخاري: ۷۳۱].

ژباړه: له زيد بن ثابت رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايې: ای خلکو په خپلو کورونو کې لمونځونه وکړئ، د فرض لمونځ پرته د انسان غوره لمونځ هغه دی چې په خپل کور کې يې وکړي.

د کار خير خلک دعاگانو کې ياد لرل:

۸۸ - : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَلْيُجْزِئْهُ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ مَا يُجْزِئْهُ فَلْيُثْنِ عَلَيْهِ، فَإِنَّهُ إِذَا أَثْنَى فَقَدْ شَكَرَهُ، وَإِنْ كَتَمَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ، وَمَنْ تَحَلَّى بِمَا لَمْ يُعْطَ، فَكَأَنَّمَا لَيْسَ ثَوْبِي زُورٍ) [الأدب المفرد: ۲۱۵] .

ژباړه: له جابر رضي الله عنه نه روايت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: که له چا سره بڼه وکړی شي نو نیکو کار ته دې بدله ورکړي، که یې د بدل ورکولو توان نه و نو دعا دې ورته وکړي ځکه کله چې ورته دعا وکړي نو شکريه یې ورله ادا کړه، او که شکريه یې ورله ادا نه کړي نو د نعمت کفران

يې وکړ، او که څوک ځان پر هغه څه ډولي کړي چې
گنې هېڅ ورته نه دي ورکړل شوي نو لکه د درواغو
دوه پوښاکه چې يې پر تن کړي وي.

له بې وسو سره مالي مرسته کول:

۱۹ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينَ، كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ) [صحيح البخاري: ۵۳۵۳] .

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې
نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمايي: د کونډې او
مسکين په خدمت کې بوخت انسان د الله په لاره کې
د مجاهد يا د شپې روڼونکي (متهجدي) او د ورځې
روژه دار په څېر ثواب لري.

په خواړو باندې عيب نه لگول:

۹۰ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (مَا عَابَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا قَطُّ، كَانَ إِذَا اشْتَهَى شَيْئًا أَكَلَهُ، وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ) [صحيح مسلم: ۲۰۶۴] .

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم هېڅ ډول خواړه نه دي عيب جن کړي، که به يې اشتها درلوده خوړل به يې او که به يې نه لرله نو نه به يې خوړه.

د جمعې په ورځ خطبې ته بيخي خاموش کېدل:

۹۱ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ: أَنْصِتْ، يَوْمَ

الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعُوتَ) [سنن ابن ماجه:
۱۱۱۰] .

ژباړن : له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دى چې
نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي: كه د جمعې
په ورځ دې خپل ملكري ته وويل چې چوپ شه او
حالانكې امام خطبه ويله نو تا د جمعې ثواب لغوه
كړ.

له گيتكو نه لاندې پوښاك نه رابنكل:

۹۲ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ
فَفِي النَّارِ) [صحيح البخاري: ۵۷۸۷] .

له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دى چې نبي كريم
صلى الله عليه وسلم فرمايي: له كومو گيتكو څخه

چې پوښاک (لنګ، خادر، پرتوګ) لاندې وي نو په اور کې دی.

دیني او دنیوي چارې په نبي اړخ پېلول

۹۳ - : عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يُعْجِبُهُ التَّيْمُنُ، فِي تَنْعُلِهِ، وَتَرْجُلِهِ، وَظُهُورِهِ، وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ) [صحيح البخاري: ۱۶۸] .

له عائشې رضي الله عنها څخه روايت دی چې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم به په نبي اړخ باندې پېل کول ډېر خوښېدل، هم د پڼو په خپو کولو کې او هم د سر او رېرې په گمنځولو او په طهارت کې، او د ژوند په ټولو برخو کې.

د پلار دوستان پال :

۹۴ - : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (أَكْبَرُ الْبِرِّ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ وَدَّ أَبِيهِ) [صحيح مسلم: ۲۵۵۲].

ژباړه: له عبدالله بن عمر رضي الله عنه نه روايت دى چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي: د ډېر ثواب كار دا دى چې خوک د خپل دوستان او پېژندگلو وپالي.

د سوال مياشتې شپږ روژې نيول:

۹۵ - : عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ فَذَلِكَ صِيَامُ الدَّهْرِ) [سنن الترمذي: ۷۵۹].

ژباړه: له ابويوب رضي الله عنه نه روايت دى چې
نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايي: خوک چې د
رمضان د مياشت روژې ونيسي او ورپسې شپږ د
شوال روژې ونيسي نو د کال د روژو په خپر ثواب به
يې وشي.

د قران كريم د لوستلو ثواب:

۹۶ - : عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرِ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ:
(خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ
فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ إِلَى بُطْحَانَ -
أَوِ الْعَقِيقِ - فَيَأْخُذَ نَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ زَهْرَاوَيْنِ بَعِيرٍ إِثْمَ
بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَلَا يَقْطَعِ رَحِمٍ؟ قَالُوا: كُلُّنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ،
قَالَ: فَلَأَنْ يَغْدُوَ أَحَدُكُمْ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى الْمَسْجِدِ، فَيَتَعَلَّمَ
آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَإِنْ

ثَلَاثٌ فَثَلَاثٌ مِثْلُ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ اللَّيْلِ) [سنن أبي داود: ۱۴۵۶]

ژباړه: له عقبه بن عامر رضي الله عنه نه روایت دی چې مونږ په صفه (چوپالګي) کې ناست ول چې رسول الله صلی الله علیه وسلم راووت، ویویل: په تاسو کې چا ته خوښه ده چې هر سهار بطحان یا عقیق ته ولاړ شي او د غټو کوپو والا سپینې دوه اوبنې راولي، چې نه یې په ګناه (غلا او اختلاس) سره اخستې وي او نه یې پرې خپلولي قطع کړي وي، صحابه کرامو وویل: مونږ ټول یې پسند بولو، هغه وویل: که تاسو څوک هره ورځ مسجد ته وختي راشي او له قران څخه دوه ایتونه زده کړي نو د دوو اوبنانو څخه به ورله بهتر وي، که درې ایتونه یې یاد کړل له

دريو اوبنانو څخه به ورله بهتر وي، نو که هرڅومره ايتونه وي هومره يې له اوبنانو څخه ډېر بهتر دي.

د نيت خلوص د عملونو د قبول بنسټ دی

۹۷ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ: أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: «إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ». قِيلَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» قِيلَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: «حَجٌّ مَبْرُورٌ» (صحيح البخاري: ۲۶).

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه وپوښتل شول چې کوم عمل ډېر غوره دی؟ هغه ورته وويل: پر الله پاک او د هغه په رسول باندې ايمان لرل، بيا وپوښتل شول: بيا کوم عمل بهتر دی؟ هغه وويل: د الله پاک په

لاره کې جهاد کول، بيا ويونبتل شول: بيا کوم عمل
دی؟ هغه وويل: مقبول حج .

د پڼو خپو کولو آدبونه:

۹۸ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيُمْنَى، وَإِذَا خَلَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ، وَلْيُنْعِلْهُمَا جَمِيعًا، أَوْ لِيُخْلَعْهُمَا جَمِيعًا) [صحيح مسلم: ۲۰۹۷]

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: تاسو کې چې کله څوک پڼې په خپو کوي نو په بڼې خپه دې پېل وکړي او چې اوباسي يې نو په کينې خپې دې پېل وکړي، يا دې دواړه په خپو کړي او يا دې دواړه اوباسي.

له مصيبتونو څخه د بچاو ښه لامل:

۹۹ - : عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [مَنْ فَجِئَهُ صَاحِبُ بَلَاءٍ، فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا، عُوْفِي مِنْ ذَلِكَ الْبَلَاءِ، كَأَيْنَا مَا كَانَ] (سنن ابن ماجه: ۳۸۹۲).

ژباړه: له ابن عمر رضي الله عنه نه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: كه څوك ناخاپه مصيبت زده وويني او داسې ووايي: الحمدلله... هغه الله لره حمد او ثنا ده چې له هغه مصيبت څخه يې ما ته عافيت راكړى دى چې ته يې پرې ازمايلى يې، او پر خپل ډېر مخلوق يې ما ته بهتري راكړې ده، مگر الله پاك به يې له ياد مصيبت څخه سالم وساتي،

که مصيبت هر خومره او هر خنکه وي.

په گډه توگه خوراک کولو کې برکت وي:

۱۰۰ - : عَنْ وَحْشِيِّ بْنِ حَرْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ أَصْحَابَ النَّبِيِّ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَأْكُلُ وَلَا نَشْبَعُ، قَالَ: «فَلَعَلَّكُمْ تَفْتَرِقُونَ؟» قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: «فَاجْتَمِعُوا عَلَى طَعَامِكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ يُبَارِكُ لَكُمْ فِيهِ» [سنن أبي داود: ۳۷۶۴].

ژباړه: له وحشي بن حرب رضي الله عنه نه روایت دی چې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم ملگرو وویل: ای د الله رسوله! مونږ خواره وخورو خو پرې نه مریزو، هغه وویل: شاید تاسو به جلا جلا خوراک کوئ؟ هغوی وویل: هو، همداسې ده، هغه ورته وویل: پر خپلو خوارو باندې راغونډ شئ او د الله نوم پرې یاد

کړئ، ستاسو لپاره به ورپکې برکت واچول شي.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ

WWW.LARHKUD.COM